

РЕШЕНИЕ

№ 1214

гр. Варна, 13.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 2 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димо Цолов

при участието на секретаря Мария Ст. Миланова
като разгледа докладваното от Димо Цолов Административно наказателно дело № 20213110203213 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН и е образувано по жалба от М. ЮР. П., ЕГН *****, срещу Електронен фиш серия К №3958769, издаден от ОД МВР Варна, с който за нарушение по чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на въззивника, в качеството на законен представител на собственика „Компосити“ ЕООД гр. Варна, ЕИК 203252916, на превозното средство „Шкода Фабия“, рег.№B8294HH, е наложено административно наказание глоба в размер 400.00 лв.

Въззивникът счита оспореният ЕФ за незаконосъобразен, неправилен и моли, същият да бъде отменен. Твърди, че липсват данни за извършителя на нарушението – управляващото заснетото МПС лице. Твърди също, че не е отразено, на какъв режим е работела посочената система за видеоконтрол, дали е преминало тест за техническа годност и дали е поставено в експлоатация съгласно действащите изисквания. Твърди, че не е ясно, по какъв начин е било въведено ограничение на скоростта в съответния участък, както и дали е приспадната допустимата грешка при измерване на скоростта с техническо средство. Претендира присъждане на разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание не изпраща процесуален представител. По делото са постъпили писмени бележки от надлежно упълномощен юрисконсулт, който оспорва жалбата и моли ЕФ да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Претендира и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

С оглед събраните доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Електронният фиш /ЕФ/ серия К №3958769, е съставен от ОД на МВР Варна, срещу въззивника М.П. в качеството на представляващ „Компосити“ ЕООД, за това, че на 12.09.2020 г. в 09.52 ч. в гр. Варна, по „Аспарухов мост“, на южен пътен възел в посока изход на града към АМ „Черно море“, е извършено нарушение за скорост с автомобил

„Шкода Фабия“, рег.№B8294HH, установено и заснето с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1, рег.№11743с9, като при разрешена скорост 50 км/ч е установена скорост 81 км/ч – нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП.

При констатация, че регистриран собственик на превозното средство в информационната система на МВР е юридическото лице „Компосити“ ЕООД гр. Варна, ЕФ бил издаден спрямо въззивника М. П., в качеството му на представляващ собственика на автомобила, комуто била наложена глоба в размер 400 лв за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП.

По делото липсват данни, въззивникът М. П. да е представял писмена декларация на основание чл.189, ал.5 ЗДвП с данни за лицето, извършило нарушението и копие от СУМПС на същото.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства – ЕФ серия K3958769, Протокол №77-С-ИСИС от 29.10.2019 г. от проверка на преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, снимков материал, Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система рег. №819р-25227 от 12.09.2020 г., разпечатка от ел. система за връчване на ЕФ.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока за обжалване и от надлежна страна, поради което същата е процесуално допустима.

Видно от материалите по АНП – разпечатка от АИС АНД, в информационната система на МВР е отразено, че ЕФ е връчен на въззивника на 16.07.2021 г., спрямо която дата, отразената с рег.№36000-32462 дата 30.07.2021 г. на процесната жалба, сочи предявяване в законоустановения срок.

Административно-наказателното производство е проведено в рамките на сроковете по чл.34 ЗАНН. Спазени са разпоредбите на чл.57 ЗАНН и чл.189, ал.4 ЗДвП. В ЕФ са посочени териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в процесния електронен фиш – мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е разрешената скорост, както и установената такава на движение на процесното МПС.

Възраженията на въззивника, че ЕФ е незаконосъобразен са неоснователни.

Електронният фиш съдържа всички предвидени реквизити в разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП. Посочената разпоредба въвежда специален ред и реквизити на санкционния акт, поради което съдът намира, че възраженията за нарушаване на реда за издаването му са неотносими, тъй като въззивникът се позовава на изисквания, относими към реда на издаване и съдържанието на наказателните постановления, включително относно посочването на орган, издал електронния фиш и дата на издаването му. В разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите на електронния фиш и сред тях не фигурира „дата на съставяне на фиша“ (за разлика от чл.42, т.2 ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН). Ето защо липсата на дата на съставяне на електронния фиш не се възприема от съда като съществено процесуално нарушение. По дефиниция електронният фиш не носи подпис на издателя си,

поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което е сторено. Най-сетне, в тази насока следва да бъде съобразено и естеството на електронните фишове, които съгласно §6, т.63 от ДР на ЗДвП представляват електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Доколкото в електронния фиш е посочено ясно мястото на извършване на нарушението, което на територията на област Варна, и ясно е посочено, че фишът е издаден от ОД МВР Варна, не са налице пречки и за извършване на преценката дали процесният електронен фиш е издаден от компетентната териториална структура на МВР. В този смисъл е неоснователно твърдението на въззивника в този аспект за допуснато съществено процесуално нарушение.

Ирелевантно за законосъобразността на електронния фиш е обстоятелството, че във фиша не е изписано, в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва същия. Срокът за обжалване и посочването пред кой орган подлежи на обжалване са от значение за преценката за допустимост на оспорването, но не и за законосъобразността на ЕФ, а очевидно в случая жалбата срещу ЕФ е приета за допустима като подадена в срок и пред надлежен съд, така че по никакъв начин не са нарушени правата на наказания субект.

Като собственик на процесното МПС в ЕФ е посочен „Компосити“ ЕООД, ЕИК 203252916, с представляващ въззивникът М. П., съобразно регистрираните в официалните масиви на МВР данни за собственик на МПС към датата на нарушението. В ЕФ е посочен и ЕГН на въззивника, както и че с фиша се налага „глоба“. Фактът, че се налага глоба, като е посочено физическото лице, законен представител на ЮЛ – собственик/ползвател, ясно сочи, че за процесното нарушение, извършено при управление на МПС, собственост на ЮЛ, именно на основание чл.188, ал.2 ЗДвП е ангажирана отговорността на неговия законен представител. Непосочването на разпоредбата на чл.188, ал.2 ЗДвП като правно основание за налагане на наказанието с въпросния ЕФ, не опорочава същия в степен да бъде отменен на това основание, доколкото не е налице съществено засягане на правото на защита на наказаното лице. Разпоредбата на чл.188, ал.2 ЗДвП е пределно ясна: „Когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Тя не се нуждае от никакво тълкуване и именно защото е обща, тя се прилага и при случаи като процесния.

От събраните доказателства безспорно е установено, че извършването на процесното административно нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП е установено и заснето с автоматизирано техническо средство тип ARH CAM S1, рег.№11743с9, което представлява мобилна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения. Доколкото в ЕФ е посочено, че важащо за съответния участък в населеното място е общовалидното ограничение по чл.21, ал.1 ЗДвП, отразено и в Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система рег. №819р-25227 от 12.09.2020 г., отправеното от въззивника възражение за липса на отразяване в ЕФ за наличие на ограничаващ скоростта знак, е ирелевантно.

Както се установява от мотивите на Тълкувателно решение №1 от 26.02.2014 г. по т. д. №1/2013 г. на ВАС, издаването на ЕФ е строго ограничено и възможно само в случаите на предварително стационарно позиционирани технически средства със съответните предварителни обозначения за съществуването им ([чл.165, ал.2, т.6 и т.7 ЗДвП](#)), същите да работят на автоматичен режим без нужда от обслужване от съответен контролен орган. В останалите случаи при използване на мобилни технически средства, обслужвани и използвани непосредствено от контролен орган, тази разпоредба е неприложима и за

констатираните с тези технически средства нарушения на ЗДвП е приложим общият ред за съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление.

В настоящата си редакция чл.189, ал.4 ЗДвП (Нова – ДВ, бр.10 от 2011 г., изм., бр.19 от 2015 г.) гласи, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и на нарушител се издава ЕФ за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Точка 65 (Нова – ДВ, бр. 9 от 2015 г.) от ДР на ЗДвП определя, че "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

На основание чл.165, ал.3 ЗДвП Министерът на вътрешните работи е издал Наредба №81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, обн., ДВ, бр.36 от 19.05.2015 г., с която се уреждат условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи (АТСС) за контрол на правилата за движение по пътищата. В чл.2 от Наредбата се прави разграничение между стационарни и мобилни АТСС, като чл.3 гласи, че за установените от АТСС нарушения на правилата за движение по пътищата се издават електронни фишове чрез използване на автоматизирана информационна система. Анализирайки посочените нормативни разпоредби се налага извод, че към дата на установеното с процесния ЕФ нарушение - 12.09.2020 г., нарушенията на правилата за движение по пътищата могат да се установяват и санкционират, чрез издаване на ЕФ, чрез използване както на мобилни, така и на стационарни АТСС.

Ирелевантно за законосъобразността на електронния фиш е и обстоятелството, че във фиша не е посочен вида на използваното АТСС – мобилна или стационарна камера, както и обстоятелството, дали същата е преминала метрологичен контрол, тъй като това не са задължителни реквизити на ЕФ.

От доказателствата по АНП се установява, че контролните органи са изпълнили изискванията по чл.4 от Наредбата - контролът да се осъществява със АТСС, одобрени по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип средство за измерване и преминали първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, удостоверение с представен протокол №77-С-ИСИС от 29.10.2019 г. от проверка на мобилната система.

Поради това и съдът намира, че са спазени изискванията на чл.4 от Наредба №81213-532 от 12.05.2015 г.

Измерената скорост на движение на автомобила е 84 км/ч (видно от приложените доказателства – снимка), допустимата грешка при измерването в тези случаи е +/- 3 км, поради което правилно във фиша е отразена скорост от 81 км/ч, след приспадане на допустимия толеранс, поради което превишената стойност на скоростта от 31км/ч е правилно установена.

Съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП снимковия материал, изготвен с техническо средство или система, заснемаща или записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява годно веществен доказателствено средство в административно-наказателния процес. От снимковия материал приложен по преписката също е видно, че нарушението е заснето на мястото посочено в ЕФ.

Съдът намира, че не е нужно да бъдат събрани доказателства за поставен пътен знак, който предупреждава че се извършва заснемане на скорост. Действително такова изискване съществуваше в чл.7, ал.2 от Наредбата, която изискваше поставяне на пътен знак Е24 преди мястото за контрол във всяка посока на сработване на автоматизираните технически средства и системи, а ал.1 от същата разпоредба член изискваше оповестяване на контрола на интернет страницата на МВР или чрез средствата за масово осведомяване (изискване на чл.7, ал.1 – отм. от Наредбата). Тези две разпоредби на Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г. са отменени с ДВ, бр.6 от 2018 г., в сила от 16.01.2018 г. Изискването за оповестяването на местата за контрол, визирано в разпоредбата на чл.165, ал.2, т.8 ЗДвП, също е отменено с ДВ, бр.54 от 2017 г., в сила от 09.07.2017 г. Поради горното към датата на визираното в ЕФ нарушение - 22.03.2019 г. контролните органи не са имали задължение предварително да обозначават и да оповестяват местата за контрол на скоростта. Предвид изложеното, съдът намира, че разпоредбите на законодателството ни са спазени от наказващия орган и правото на защита не е било засегнато и в този аспект.

Съдът намира, че правилно АНО е определил нарушителя. Нормата на чл.188 ЗДвП предвижда административно-наказателна отговорност за собственика или ползвателя на моторното превозно средство за извършеното с него нарушение, независимо от това, кой е действителният негов извършител, респективно – ползвател на превозното средство. В конкретния случай, при справка в централната база данни на Сектор „Пътна полиция“ за собственик на съответното МПС е посочен „Компосити“ ЕООД гр. Варна, с представляващ въззивника М. П.. Съгласно разпоредбата на чл.188, ал.2 ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, със собственик юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Въззивникът, като законен представител на „Компосити“ ЕООД, вписан както в масивите на МВР, така и в Търговския регистър (общодостъпен за всички), не е ангажирал доказателства, че друго лице е управлявало автомобила на посочената дата.

Управлението на ППС с превишена скорост е санкционирано с разпоредбата на чл.182 ЗДвП, като за конкретното превишение от 31 км/ч, допуснато в населено място, правилно размера 400.00 лв на наложената глоба е определен в съответствие с фиксираната в чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП стойност.

При тези фактически и правни констатации, съдът счита процесното нарушение за безспорно доказано и правилно установено, поради което оспореният ЕФ следва да бъде потвърден като е законосъобразен.

С оглед изхода на делото и съобразно отправеното искане, на основание чл.63д, ал.4 и ал.5 ЗАНН и чл.143 ал.3 АПК, в полза на въззиваемата страна следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт. При определяне на неговия размер съдът съобрази разпоредбата на чл.37, ал.1 ЗПП и издадената въз основа на същата Наредбата за заплащане на правната помощ, чиято норма чл.27е предвижда възнаграждение за защита в производства по ЗАНН от 80.00 лв до 120.00 лв. Поради това и като прецени несъществената фактическа и правна сложност на делото и кратката продължителност на първоинстанционното производство в едно с. з., съдът намира, че следва да присъди съответното възнаграждение в минималния установен размер 80.00 лв.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К №3958769, издаден от ОД МВР Варна, с който за нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, на М. ЮР. П., ЕГН *****, в

качеството на законен представител на собственика „Компосити“ ЕООД гр. Варна, ЕИК 203252916, на превозното средство „Шкода Фабия“, рег.№B8294HH, е наложено административно наказание глоба в размер 400.00 лв, на основание чл.63, ал.2, т.5 и ал.9 ЗАНН.

ОСЪЖДА М. ЮР. П., ЕГН *****, да заплати на ОД МВР Варна, сумата **80.00 лв** (осемдесет лева, 00 ст.), представляваща възнаграждение за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. Варна в 14-дневен срок от съобщаването до страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____